

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **O. I.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 3. 2018, č. j. CPR-4452-7/ČJ-2018-930310-V246, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. 5. 2018, č. j. 4 A 20/2018 - 26, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla výrokem I. podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jako nedůvodná jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované, a výrokem II. nebylo žádnému z účastníků přiznáno právo na náhradu nákladů řízení. Rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 9. 1. 2018, č. j. KRPA-422212-27/ČJ-2017-000022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo stěžovateli uloženo správní vyhoštění a zároveň mu byla stanovena doba 18 měsíců, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Součástí blanketní kasační stížnosti ze dne 27. 6. 2018 byl blanketní návrh na přiznání odkladného účinku. Návrh byl posléze podáním doručeným soudu dne 11. 7. 2018 odůvodněn tím, že stěžovatel žije v České republice 4 roky, po tuto dobu si zde vytvořil pevné sociální vazby, mluví plynule česky. Žije se svou matkou N. I. (nar. X), která v České republice vyvíjí legitimní výdělečnou činnost a na jejíž finanční podpoře je zcela závislý. S výjimkou nelegálního pobytu se zde nedopustil žádného protiprávního jednání, ani trestného činu. Na Ukrajině nemá stěžovatel žádné sociální ani ekonomické zázemí. Nucené vycestování představuje v daném případě nepřiměřený zásah do

soukromého a rodinného života stěžovatele. K uvedenému odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudky ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 – 37, a ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100). Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by stěžovateli bylo rovněž odepřeno právo na spravedlivý proces, neboť by nemohl být v bezprostředním kontaktu se svým právním zástupcem (k tomu též shora uvedený rozsudek č. j. 5 As 73/2011 – 100). Přiznání odkladného účinku nezpůsobí žádné osobě újmu.

[3] Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Zásah do práva na spravedlivý proces nemůže být obecným nástrojem legalizace pobytu cizince na území České republiky. Přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem spočívajícím v tom, aby se na území České republiky zdržovali pouze cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují právní řád.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., jsou splněny.

[6] Soud vycházel především ze skutečnosti, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí městského soudu, mohlo by dojít k tomu, že stěžovatel bude muset vycestovat z území České republiky na základě pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí, a to ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti.

[7] Klíčové v této souvislosti je, že pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojená s nuceným opuštěním území České republiky tak spočívá v možném dotčení ve výkonu jeho práva na spravedlivý proces (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2004, č. j. 1 Azs 19/2004 – 29, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Azs 59/2014 – 32, a ze dne 3. 12. 2014, č. j. 9 Azs 283/2014 – 27).

[8] Vedle jiného i z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žalobě proti rozhodnutí

pokračování

o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti.

[9] V posuzovaném případě soud shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu se již pro nadbytečnost nezabýval dalšími tvrzenými okolnostmi, ve kterých stěžovatel újmu spatřoval (ekonomické důvody a narušení jeho soukromého a rodinného života).

[10] Nejvyšší správní soud dále posoudil návrh i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Stěžovateli bylo uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců, neboť se na území České republiky zdržoval bez platného oprávnění k pobytu. Jeho jednání tedy nelze považovat za natolik závažné narušení veřejného pořádku, aby přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem a odůvodnilo odklon od setrvalé judikatury tohoto soudu.

[12] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku městského soudu. Tímto usnesením soud nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu